

14

Προικοσύμφωνον τῆς 27 Ἰανουαρίου 1612. — Ἐκ κώδικος τῶν ἐτῶν 1601 — 1616 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας τοῦ νοταρίου Νικήτα Δεμεστίχου. [Βιβλιοθήκη Γεωργίου Ἰ. Ζολώτα, Ἀθῆναι].

Ὁλόκληρον τὸ ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ νοταρίου καὶ ἄνευ τονισμοῦ.

+ Γεώργη† Παχολᾶ†

|<sup>1</sup>+ K(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ρισ)τὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς ἁμὴν |<sup>2</sup> καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα εὐλόγησον. Γεώργης |<sup>3</sup> Τηλίτης ἔχουσα κόρην ὀνόματι Καλὴν ἔννομο οὖσα τῇ ἡλικίᾳ |<sup>4</sup> καὶ χρόνων μετρίων σύζευξον αὐτὴν μετὰ τὸν {ν}υῖον |<sup>5</sup> ἁπτοῦ Ἰω(άννου) Κουλουπῆ ἀπὸ τὸν Αῑθηνημένα ὀνόμα |<sup>6</sup> τι Γεώργην ὡς νόμιμον ἄδρα καὶ καθολικόν, ὡς |<sup>7</sup> ὀρίζουν οἱ <θεῖοι καὶ ἱ>εροὶ νόμοι καὶ τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν ὑποτύ-  
πω |<sup>8</sup> σις. Ἐν πρώτοις μὲν δίνει ὁ ἁπτὸς πεθερὸς πρὸς {σ}τὸν γαπρὸν |<sup>9</sup> ἁπτοῦ καὶ τὴν κόρην διὰ προτιμὲς καὶ πρου |<sup>10</sup> κὴν γῆν καὶ δέτρα, ἀσήμια καὶ ροῦχα καὶ πᾶν ἔτε<ρα>, |<sup>11</sup> ὅσα ἐὰν καὶ μάρτυρα Θ(εο)ῦ ὅ,τι ἐπῆρεν ὁ ἁ |<sup>12</sup> πτὸς πεθερὸς ἀπὸ τῆς γυναίκας του, φυλάττοτα |<sup>13</sup> τὸ σπίτιν, τὸ ἐπῆρεν ὁ ἁπτὸς πεθερὸς ἀ<πὸ> |<sup>14</sup> τῆς γυ-  
ναίκας του καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ γαπρὸς |<sup>15</sup> νὰ τὸ πάρῃ, καὶ διὰ τὰ κεῖνο τῶν δίνει τοῦ Πύργου |<sup>16</sup> κατὰ πὼς εὐρίσκεται μὲ τὸ κατάχαμα |<sup>17</sup> ἀκόμη δίνει τῆς καὶ ζωνάρι τὸ ἔκαμεν ὁ ἁ |<sup>18</sup> πτὸς πεθερὸς καὶ δίνει τα τὰ ἁπτὰ ὅσα |<sup>19</sup> εἶναι γεγραμμένα ὁ <ἁ>πτὸς πεθερὸς καὶ ὁ |<sup>20</sup> υῖὸς ἁπτοῦ Κώστα. Ἀκόμη τάσσει ὁ πεθερὸς |<sup>21</sup> {σ}τῇ<ς> νύφης του διὰ πατίκιν εἰς {σ}τὰ ὀπρὸς χω |<sup>22</sup> ράφια πλησίον τοῦ Ζεβροῦ. —

|<sup>23</sup> Μηνὶ Ἰουναρίῳ - κζ - ἔτος αχιβ'. —

|<sup>24</sup> Μάρτυρες ἐπὶ τούτῳ Θωμᾶς Κουλουπῆς ἀπὸ τῇ Βέσσα |<sup>25</sup> καὶ Νικολῆς Μαυροκαλὸς τοῦ Κώστα καὶ Στέφα |<sup>26</sup> νος Μα<ν>ροκαλὸς τοῦ Κώστα καὶ Μιχά-  
λης |<sup>27</sup> τοῦ Θετόκη Ἀκαλλέρη. —

5. Αῑθηλημένα. 21. ὁ<μ>πρός.

15

Προικοσύμφωνον τῆς 30 Ἰανουαρίου 1613. — Ἐκ κώδικος τῶν ἐτῶν 1601 — 1616 τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας τοῦ νοταρίου Νικήτα Δεμεστίχου. [Βιβλιοθήκη Γεωργίου Ἰ. Ζολώτα, Ἀθῆναι].

Ὁλόκληρον τὸ ἔγγραφον εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ νοταρίου καὶ ἄνευ τονισμοῦ.

+ Γεώργη Παχνοῦ. —

|<sup>1</sup>+ Μηνὶ Ἰουναρίῳ - λ - ἔτος αχιγ'.

|<sup>2</sup>+ K(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ρισ)τὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς ἁμὴν καὶ |<sup>3</sup> τὸ παρὸν συνάλλαγμα εὐλόγησον. Μιχάλης |<sup>4</sup> Κουλουπῆς τοῦ Γεώργη ἔχουσα κόρην ὀνόμα |<sup>5</sup> τι Μαρίαν ἔννομο οὖσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρό |<sup>6</sup> νω<ν> μετρίων σύζεξον αὐτὴν μετὰ τὸν υῖον ἁ |<sup>7</sup> τοῦ Σιδέρου Παχνοῦ ὀνόματι Γεώργην, |<sup>8</sup> ὡς ὀρίζουν οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νό-

οι καὶ τοῦ Χρι<sup>9</sup>στοῦ ἡμῶν ὑποτύπωσης. Ἐ<sup>ν</sup> πρώτοις μὲν δίνει ὁ ἀ<sup>10</sup>πιὸς πεθε-  
 ρός {ἐν πρώτοις μὲν δίνει ὁ ἀπιὸς} |<sup>11</sup> πρὸς τὸν γαβρὸν ἀπιου καὶ τὴν νύ<sup>12</sup>φην ὅσα  
 ἐν καὶ ἐπῆρε ἀπὸ τῆς γυναίκα<sup>13</sup>ς του, ἥγον πράγματα, σπίτια, ἀσήμια καὶ |<sup>14</sup> ροῦχα  
 καὶ πᾶν ἕτερον· ἀκό<sup>μ</sup>η δίνει του καὶ δι<sup>15</sup>ὰ βόδιν ὅσον ἐν σύν μάρ[τυ]ρι Θε[οῦ]  
 ἐπῆρεν |<sup>16</sup> ὁ πεθερός ἀπὸ τῆς γυναίκας του. Ἀκόμ<sup>η</sup> δι<sup>17</sup>δει ὁ πεθερός τῆς  
 νύφης διὰ ἐπατίκι τῶν |<sup>18</sup> Κραπίων τὸ ἐπατίκιν τὸ ἐπῆρεν ἐκεῖ<sup>19</sup>νος ἀπὸ τοῦ πεθε-  
 ροῦ του. Ἐγράφη καὶ ἐνε<sup>20</sup>γνώστη εἰς {σ}τὸν οἶκον τοῦ γαβροῦ. Μάρτυ<sup>21</sup>ρες ἐπὶ  
 τούτου Ἰω(άννης) τοῦ Κώστα Γορδάτου |<sup>22</sup> καὶ παπ(ᾶ)Γεώργης Λαπαρδᾶς |<sup>23</sup> καὶ  
 Μιχάλης τοῦ Διάκου καὶ Γεώργης |<sup>24</sup> Σκαρλᾶτος καὶ ἕτεροι.—  
 |<sup>25</sup> Νικόλα Στασινοῦ |<sup>26</sup> καὶ Θωμᾶς.

16

Προικοσύμφωνον τῆς 6 Ἰουλίου 1628.—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ  
 κώδικος τοῦ χωρίου τῆς Χίου Βέσσας ἢ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου [Ἀκαδημία Ἀθηνῶν,  
 Ἀρχεῖον Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλ-  
 λόγου, ἀριθ. 5216)].

+ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ(υρίου)ν ἀμήν. Κ(ύρι)ε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς  
 ἀμήν καὶ τὸ παρὸν συνάλλαγμα Κύριε εὐλόγη<sup>ς</sup>ον. Κὺρ Νικήτας Δομεστίχος ἔχουσα  
 κόρην ὀνόματι Κυριακὴν ἔννομος οὖσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ χρόνων μετρίων βούλονται  
 συζευξαι αὐτὴν ἀνδρὶ νομίμῳ τε καὶ καθολικὸν τὸν εὐγενέστατον κὺρ Γεώργιον τοῦ  
 ποτὲ Θετόκη Λαπαρδᾶ τὸν υἱὸν θείᾳ καὶ ἱερᾷ ἡμῶν τοῦ Χ(ριστο)ῦ ὑποτυπώσει καὶ 5  
 διαθέσει, ὅπως τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ πληρωθεῖν θεῖον συνοικέσιον. Ἡ δὲ προῖξ ἦν  
 τάττει αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Γεώργιον ροῦχα τῆς στρωμνῆς  
 ὅσα ἔχει ἢ κοπέλλα κατὰ τὴν τάξιν τῶν νυφάδων. Ἐπι τάττει ἀκόμ<sup>η</sup> ὀσπίτια,  
 πράγματα, ἄγρια καὶ ἡμενα δένδρα καὶ πᾶν ἕτερον, ὅσα ἔχει καὶ δεσπόζει ὁ ἄνωθεν  
 Δομεστίχος νὰ τὰ ἔχη ἀπὸ τὴν σήμερον, φυλάττου τὰ γηροτροφία, ὅπου θέλει κρα- 10  
 τήσῃ ὁ πεθερός, ἥγουν τὸ ὑποστατικὸν τῆς Λαμίδαινας καθὼς εὐρίσκεται καὶ ἕτε-  
 ρον ὑποστατικὸν εἰς τὰ Προσκεφάλια τὸ ἀμπέλι ἔτι ἀκόμ<sup>η</sup> κρατίζει τῶν Ἐρείκων  
 τὸ ἀμπέλι τὸ ἐμισὸν πλησίον τῆς Παναγίας τῆς Βέσσας· κρατίζει ἀκόμ<sup>η</sup> ὁ πεθερός  
 τοῦ Ἀργυροῦ τὸ χωράφι τὸ γονικόν του· ἔτι κρατίζει τὸ ὀσπίτιον τῆς Πόρτας, τὰ 15  
 τὰ ὁποῖα νὰ τὰ ζουθροφᾶται ἕως ἐφ' ὅρου τῆς ζωῆς του, καὶ ἐκδημοῦντος του νὰ  
 εἶν τῆς θυγατρὸς του καὶ τοῦ γαβροῦ αὐτοῦ· ὁμοίως νὰ κάμνου καὶ τὸ μαστίχι  
 ἀνάμεσόν των καὶ παίρη τὸν καρπὸν τῶν δένδρων νὰ τὸν μοιράζουσιν τοῦ τρίτου, νὰ  
 πάρῃ ὁ γαβρός τὰ δύο καὶ ὁ πεθερός τὸ ἓνα. Εἶτα τάττει καὶ ἡ πεθερὰ τῆς νύφης  
 ἐπατίκι τὸ χωράφι εἰς τὸν ἅγιον Ἰω(άννη), ὀργυιὲς δύο στὸν Μελιᾶν πλησίον τῆς πα-  
 παδιᾶς. Ἀκόμ<sup>η</sup> ὑπόσχεται ὁ πεθερός νὰ βοηθήσῃ τοῦ γαβροῦ εἰς τὴν παπαδικὴν 20  
 καὶ τὴν εὐχὴν αὐτῶν. Καὶ νὰ πάρῃ ὁ πεθερός τὰ τρία τὰ πιθόπουλα. Οὕτως εἶπαν